

*Suuri haave parantua ja
jatkaa elämää siitä, mihin se jäi, kun sairastuin.
Jatkaa elämää, eikä ihmetellä, mihin ihmeen kuoppaan astuin.
Tuo kuoppa on syvä, se on suuri ja ihan valtavan laaja.
Ja vaikka kuinka yrittää, niin kiivetä maan pinnalle sieltä ei vaan saata.
Vaikka kuinka huutaa ja rukoilee,
niin harva sinne edes vastaa.
Saatikka sitten, että pelastais
tai auttais tätä surkeaa ihmisen lasta.
Mutta vielä tulee se päivä, tulee se pelastus,
että elämä jatkuu siitä,
mihin se jäi, kun sairastuin.
Ja kuopan pohjalta, kuilun reunalta, tasaiselle maalle mä jälleen astun.
Sinne maalle, sinne tasaiselle,
kuinka pitkä matka onkaan lie?
Mutta sinne, sinne, on uskottava,
että jossain varmasti on tie.*

Nainen, 42 v, äiti, vaimo ja lastentarhanopettaja.
Entisessä elämässä: aktiivinen toimija ja harrastaja,
lempilajeina kuntotanssi, hiihto ja lenkkeily sekä musiikki.
Nykyisin: kuilun pohjalla, työelämässä sinnittelijä, menettänyt vapaa-ajan lamautta-
valle uupumukselle, uniongelmillle ja kivuille.